

Nummen salaisuudet

Belinda Bauerin rikosromaani ”*Hautanummi*” (2010) kertoo jätävän tarinan nuoresta pojasta ja hänen perheestään. Pojan eno on murhattu, mutta tämän ruumista ei koskaan löydetty. Steven (poika) päättää kirjoittaa vankilassa viruvalle epäilylle, ja tästä alkaa tiivis juoni, jossa Stevenin ja vangin elämät kietoutuvat toisiinsa. Mielestäni kokonaisuus oli mielenkiintoinen, mutta hyvin sairas.

Romaanin juoni on mielenkiintoinen, sillä sitä seurataan Stevenin sekä vangin näkökulmasta. Stevenin näkökulmasta tapahtumat etenevät kuten teini-ikäisen pojan kannalta niiden voisi olettaakin. Hän tahtoo saada murhaajan selville, sekä löytää enonsa ruumiin. Onnistuakseen tässä, hänen täytyy kirjoittaa epäilylle saadakseen tiedon ruumiin olinpaikasta. Hän saa vihjeitä, ja lopulta varman tiedon, mutta asiat kääntyvät todella huonoon suuntaan hänen päästyään oikeaan paikkaan. Vangin näkökulmasta tapahtumat ovat paljon synkemmät, että sairaat. Hänen ajatustensa oikea luonto paljastuu, sillä hän ajattelee suoraan kiihkoa, mitä hän lasten tappamisesta saa. Se on lukijalle hyvin raskasta lukea, sillä tuskin kukaan samastuu hänen ajatuksiinsa. Saatuaan kirjeen Steveniltä, hänen elämänilonsa palaa takaisin, ja hän päättää karata vankilasta. Tapahtumien edetessä, hän onnistuu tässä. Mielestäni juoni on omaperäinen, mutta oli raskasta lukea yhtä sairaita ajatuksia kuin mitä murhaajalla oli. Muuten romaani oli todella perspektiiviä antavaa, sillä siinä ilmnennettiin todella hyvin Stevenin elämäntilannetta.

Romaanin henkilöhahmot ovat realistisia, mikä luo siihen vahvan pohjan. Steven on nuori poika, jonka perhe-elämä ei ole vahvassa asemassa. Hänen isoäitinsä on syvästi traumatisoitunut poikansa katoamisesta, mikä vaikuttaa kaikkien muiden elämiin. Stevenin äiti rakastaa selkeästi enemmän hänen toista poikaansa, mikä luo kateutta ja surua Stevenissä. Hän haluaisi perheen olevan normaali, ja että häntä rakastettaisiin kuin muita. Vangin elämä vankilassa on realistista, mutta tarpeettoman suoraan kerrottua. Hänen kiihkonsa lasten kuristamista kohtaan on inhottavaa lukea, mutta siitä ilmenee hyvin, mitä vanki ajattelee. Hänen saadessaan uutta toivoa vapaudesta, muuttuu romaanin suunta täysin. Hänen aikaisemmin passiivinen asenteensa muuttuu täysin, sillä hän yksinkertaisesti päättää saada tavata kirjeystävänsä. Muut romaanissa esiintyvät henkilöhahmot täyttävät tunnelmaa hienosti, sillä heidän avullaan romaanin masentava tunnelma vahvistuu.

Antaisin romaanille arvosanaksi 3/5, sillä sen hyvistä puolista huolimatta, vangin sairaat ajatukset olivat minulle liikaa. En paikoin kestänyt niiden realismia, vaan koin suoranaista inhoa niitä kohtaan. Tämä voi tosin olla romaanin vahvuus, sillä se antaa havinaisen hyvän kuvan sairaan ihmisen ajatuksista. Suosittelisin romaania varttuneemmille lukijoille, sillä vangin ajatukset eivät sovi heikoimmille, saati nuoremmille lukijoille. Romaani sopii myös lukijoille, jotka pitävät tiivistunnelmaisesta rikoksiin taipuvasta romaanista.